

Forslag

til

Lov om salg af mindreværdige plantenyheder.

Fremsat den 14. marts 1962 af *landbrugsministeren*.

§ 1. Nyheder af nytte- og næringsplanter, for hvilke der her i landet er søgt forædlerbeskyttelse i medfør af lov om beskyttelse af forædlerrettigheder for planter, må ikke falbydes eller forhandles her i landet, medmindre de efter stedfunden afprøvning er anerkendt i henhold til de derom gældende regler, eller de er optaget i en på statens planteavlsudvalgs foranledning udfærdiget sortliste over dyrkningsværdige planter. Det samme gælder for plantenyheder, for hvilke forædlerbeskyttelse er søgt i et land, med hvilket Danmark har truffet overenskomst om gensidig indrømmelse af forædlerbeskyttelse.

Stk. 2. Bestemmelserne i stk. 1 finder ikke anvendelse, *når* ansøgningen om forædlerbeskyttelse her i landet er afslået, *når* fristen for ansøgning om forædlerbeskyttelse her i landet på grundlag af an-

søgning om sådan beskyttelse i udlandet er udløbet, uden at ansøgning rettidigt er indgivet her i landet, *når* beskyttelsesperioden her i landet er udløbet, eller *når* indehaveren af forædlerbeskyttelse har meddelt det i § 4 i fornævnte lov omhandlede plantenyhedsnavn, at han giver bindende afkald på beskyttelse.

§ 2. Den, der falbyder eller forhandler plantenyheder eller formeringsmateriale heraf i strid med bestemmelsen i § 1, straffes med bøde.

§ 3. Denne lov, der ikke gælder for Færøerne og Grønland, træder i kraft samtidig med lov om beskyttelse af forædlerrettigheder for planter og har gyldighed i 3 år efter dens ikrafttræden.

Bemærkninger til lovforslaget.

Ved udarbejdelsen af udkastet til forslag til lov om beskyttelse af forædlerrettigheder for planter har det indgående været drøftet, om der ved meddelelse af forædlerbeskyttelse bør stilles krav om dyrkningsværdi. Repræsentanter for forbrugerne har til støtte herfor anført, at de danske avlere vil kunne opfatte en forædlerbeskyttelse, som er givet af staten, som en slags blå stempel, der bevirker, at danske avlere med fordel vil kunne dyrke den beskyttede nyhed. For at disse avlere ikke skal føle sig vildledt, bør der derfor stilles krav om, at planten har dyrkningsværdi i forhold til kendte planter. Der er herved også henvist til, at

Landbrugsmin. j. nr. L. 316-1962.

lande, der går ind for, at plantenyheder skal kunne beskyttes uden hensyn til deres værdi, og som ikke i deres beskyttelseslovgivning har nogen bestemmelse, hvorefter der tages hensyn til dyrkningsværdi, har en særlig lovgivning, der i øvrigt på afgørende måde er forskellig fra dansk lovgivning. Det kan således nævnes, at der findes lande, som forbyder, at nyheder (være sig beskyttede, være sig ikke beskyttede) bringes i handelen, forinden de er godkendt, henholdsvis foreskriver, at kun nærmere godkendte planter må dyrkes på nærmere angivne steder.

Ved en den 2. december 1961 af flere lande —